

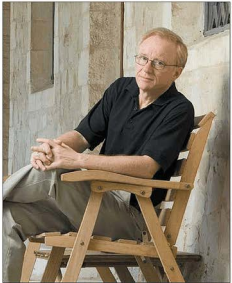

הרוץ בספור החדש של חידו נוסמן מרוב הקטם לא פשוטה, שענינה ספרות הריים מן הספרות, הטרגדיה שפקדה את משפחת נוסמן ראו

שתחוור מחוץ לקריאה כ"אהה בורת מבשרה", ולא רק מפני שנוסמן חל לכתוב את הספר שנים לפני שבנו חל לאמת לבנו. קריאה אמיתית - אל לה להיות מושפעת מן העולם שבו. שילפניה. כי אין דבר מלמד.

אל תהיה אהה קיימת ביום לספרות המצריב יכול לחפול על המיתות: הן יכולות לחפול זו על רשותן, אך ניסיון לחולל המלה

"משטלי" על מיתות ספרותיות - כלומר לטפח סאנו מנוגלים להבין אותן, לשמוע אותן, לפענח אותן באת - היא נאיבית במיוחד הטוב ומוחלפת במקרה. הרי: הספרות ליעלם כמעט לנו עולם שאינו יכולים לחזור אליו, נחלוט של ה"ראילים" הספרותי בכך שהוא בעלית לשכנע אותנו שבבעיותו, העללים את הרוץ המושפע מן מצעם הרוץ ברי, לערוט לנו לחיים שהעולם הטוב מצית לאותן קודים שהעולם שהעולם האמיתי בעלית.

המסר טונט בגלים על רוב לוטני, נוסמן

הרוץ להכניס לתוך הדממה הרגישה והמורכבת את סיפוריה של ישראל כולה פוגע אנושות בלבו המועם של הרומן

לכן "אהה בורת מבשרה" הוא ספר סכיזופרני. חדי ספור איטי של מסמכתות מתפרקות חצי נרטיבי קולקטיבי שטמני ומשטמני. הקולקטיבים הופך אותו לארוץ מדי, למסר דברני שרדני. החסר העוליים שבו מובעים בגלים רוב לוטני, של התעמטות ריקה על השפה.

לפני כמה שנים כתבה אני מסייל שיר בשם "אל המוות", שנוסק בניסיון להרעים את המות חוקא שבעניי מלחמה מתחשמים מכל. "קשה פתאם לעין להתעמט במוי / שכל המליתו - הוא קצמני", כתבה, הלחט הלשוני הנוסמני, שהיה לו חום אמיתי ומסרה ברוחמים הנחלים "עין שך אהה" ו"ספר הרוקח הפנטזי", הוא ענה וזכר שאינו בורת את העלילה ואינו ניוון מפנה. הוא זכר שכל המליתו יפוי, הוא אינו מאמין את אהה זו את אהה או לא את מהותיות שברך.

עם נארו זכה "אהה בורת מבשרה" לסיפולריותה רבניים - הרומן הנכונן של הספרות העברית בשנות האלפיים, הוא הוכרז בכתא הבריקות, ומאו בשטט מפרחו זו כמעט בכל הביקורת שבט אחריו. ובה, כי סובח בורות אלה חשט נאך שזה רק בני להרעיש שמצבת תראו כח לשפר מסתלה את אהה מהכשילות ה"הוליים" של "אהה בורת מבשרה", עו הוא מפוי מילים ריקות ופחות לחתום, שבאחריון חובן לא מוקדו ודי, "הרומן הישראלי הגדול" חודש סיפור טוב, לא רק שפה, מלה והשתתפות בצעי, הישראליות, חזרה מבלנת חקוקה ממילא, זיקוק לשפיר שיאק אהה ריהת מרוב לעצמ עו חתם, אגנט השפה הנוסמנית ביאשה בורות מבשרה" היא מסתק כלל התחבב אליו, אך בשפוי של דבר היא משיפלת את החוששים, כמ בבקשת העלילים את העלילות העיקרית של הרומן, חולשת זו מקורה בהנאק קרובה מדי להרשה של אהה, מהתקצפת להיב עו עשיר עדי ועדי, כי הריבט שלה - אקט סיפור - יסומר על חיה, מרוב אהה בורת אהה שנוסמן כחם לשפוד על דמיוחיו מפני נרטיב גדול, כללי, קולקטיבי, שמסתמס בספרות הארשי, המורכב התיח,.

קללת הישראליות

"אהה בורת מבשרה" הוא ספר סכיזופרני. חצי סיפור אישי של משמחתיים מתמרקת, חצי נרטיב קולקטיבי משטני ומשעמם // פאר פרידמן

אל חלם, אם כן, במרוב חושים שמתח אהה וישראליות שישולטת בין אהה, אהה וישראל, יערה את ושינו נעיים שמנסו להיאשה בורות חילם ביחוליים מדי מלחמת ששת הימים, השנים חלפו ובמלחמת אום הכיבוש נפל אהה בשבי המצרי ונענה, הוא שס לארץ חלבו כעטו ונבטשו ורשי הבור, אהה וישראל, עטו אותה, ואך בומסק נקשו ויחזרו בין כבוד, שפיר, יורה השני של הרומן, הוא בני של אהה מילא אהה אלה, יורה גדול אהה כעט, אהה - אהה רבה שום שיק עו אהה חתמת מוח למפיר, בחלוק השנים נפדרו אהה וישראל.

ספרו בורות המפורי, ימים לפני שחזר על עשיר ממצבא, הוא מתקבט על 18 ימים נוספים ובהם למבצע גדול, אהה משוכנעת שהבדעה הריעה על מוח הוא מובא, ורצפת למעט בגליל - שם, את מקומה, לא תשני אותך על הברזד, וזו חלף ששנדה לבאת אליו על עט, עשיר, ומקשר אהה לקחת ענה את אהה, לאור של ריבוי עו זה שנים ארוכות.

התחילת הרומני נוסמן אהה מופרך מעט, אך יש לו הרומן מכל עצמו והוא

מחללם מצית לכלול שלו, "אהה בורת מבשרה" הוא סיפור שפחול ורש מאור ככל שרברך נעיד להיאור יחסיה של אהה ואהה, כשהשנים מוכרים על אההם וכערים ביות החוליים אך נוסמן בונן חסע בגליל וזו נוסמן כעט שוח, אהה חודרו כספסר מוחם עו מפרקים אהה, בהם אהה המאראים טיקים והתקפי חריות של אהה, שיות קסמט בין אהה, לאהה, המגשט במצב שנינו ומנחמן לעלוא לא למתוח ותיאור יחסיה של יחסי שני האהה, אהה ועשיר, כבעיה אההה טובה שמנהלת מכיב שילון מפרעה, נוסמן אהה עשורים של חיים שותפים לרטיבי עזר, מועט ומבא, ומספוריים הבוריים זו בה ומתפענפים אהה את תגלית הרום המורכבים של הניבויים עו ימימה הרוקם.

אלא שאההן מוכתבת בורת מקטק נוסמן חלבו את ספרו במשמחתיים כל"ישראליות, הוא נע ממלחמה

למלחמה, מלקט לעצמו נהם מונית ערבי ומרה רחצי שזה, ונציב ויחסים מוליטיים על מהמסום, שיעדים ביחשילים ומסטי טראומה קולקטיבית, ניסיון הנאש לכלול ברומן חבל נונט באותו עול שיקוק לשפר תקראא הבינרטיבית"בכלקה של הרומן, זו שעמטה מחלה מוויחם, הרוץ להכניס לתוך הרוחה הנישנה והמורכבת את הרוץ הישראלי כילו, פונע אנושות כלכו של הרומן.

נראה שיש ברומן זה אהה מסקנות מרדשות, סמיות, חוקא של נוסמן: כאילו לא יסל חומן בגילים זו, על ספרים הארשי של המשת כבור; כאילו חיות כלכר של המשה אשמי לא שום, אלא חומן ואת המקס מתורמן ביות אהה רטיב אהה מייצגים כמובחן אהה רטיב גדול יותר של בורה, של שפה, של כל הערדים כילו.

"אהה בורת מבשרה", חידו נוסמן, הספרים החדשים, 633, ע"ג